

24. februar 2016

*** * RETTELSESBLAD * ***

Der er i spørgsmål 1 rettet i begrebet ”strafferamme” og rettet til ”foranstaltning”, endvidere er der sket konsekvensrettelser i begrundelsen.

Den grønlandske version er ikke rettet, da den svarer til det ordvalg som skal anvendes.

I medfør af § 37 i Forretningsordenen for Inatsisartut skal jeg hermed fremlægge følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. Hvad er rammen for foranstaltning, eller rammerne i kriminalloven vedr. pædofilisager?**
- 2. Hvor lang er den gennemsnitlige tidsbefæstede ramme i anstaltsanbringelse eller på anden måde konsekvens i sager hvor en person bliver kendt skyldig i pædofili, i f.eks. de seneste 100 sager eller sager de seneste 3 år, eller anden relevant gennemsnitsgrundlag?**
- 3. Hvilket resocialiseringsprogram anvendes eller hvordan forsøges der at yde pædofilidømte hjælp, når de er i kriminalforsorgens eller retsvæsenets pleje?**
- 4. Hvad gøres der for at sikre, at personer der har afsonet deres dom i pædofilisager ikke krænker børn igen?**
- 5. Er det retsvæsenets og/eller kriminalforsorgens indtryk, at den indsats der ydes under den pædofilidømtes tid i kriminalforsorgens pleje, har en virkning i retning af at antal sager vedr. pædofili er faldende?**

(Medlem af Inatsisartut Jens-Erik Kirkegaard, Siumut)

Begrundelse:

Der er udarbejdet mange rapporter og undersøgelser, der viser omfanget af seksuelt misbrug af børn det grønlandske samfund. Tallene viser desværre gang på gang, at antallet af krænkelser ikke er faldende.

Vores nuværende retssystem, der er baseret på resocialisering har fordele, men pædofilisager må anses at være af så alvorlig karakter, at det nuværende domsprincip ikke virker. Er rammen for foranstaltninger for blød? Det er min holdning at en kombination af informationskampagner, forebyggelse samt mærkbart hårdere foranstaltninger kan være et nødvendigt tiltag for at beskytte børnene.

Jeg ønsker mine spørgsmål besvares indenfor 10 arbejdsdage.